

fra helt andre Motiver, nemlig en Kamp ud fra den Verdensanskuelse, at Verdenskrigen og de hidtil stedfundne Revolutioner bør løbe ud i den store Verdensrevolution, omfattende en voldsom Omvæltning i alle Lande, og at det skulde være det bolschevnikiske Rusland, som gaar i Spidsen derfor med Vaaben i Haand. Den røde Militarisme er efter min Mening ikke bedre end den sorte Militarisme, der med Vaaben i Haand vilde udbrede Revolutionens Ideer i alle Lande og gennem Alliance med et spartacistisk Tyskland efter Trotskys Program skal møde Vestmagterne ved Rhinen med Vaaben i Haand. At man fra den Side vil bekæmpe os, de danske Socialdemokrater, de svenske Socialdemokrater, de hollandske Socialdemokrater, der gaar med til Folkenes Forbund, og vil sige, at det er Forræderi, o. s. v., det anfægter mig ikke, thi det er en Modstand fra militaristisk, fra imperialistisk Side, det er Modstanden fra den røde Imperialisme mod den sorte eller den gyldne Imperialismes Idé, det er i Virkeligheden Ideer indenfor samme Plan, og det rører mig ikke, at man fra den Side stiller sig voldsomt imod os, naar vi tilraader, at Danmark skal indtræde i Folkenes Forbund.

Jeg har her udviklet de Tanker, ud fra hvilke vi med god Samvittighed og fuldt Hjerte anbefaler, at den danske Stat indtræder i Folkenes Forbund, ikke overseende de Mangler, Forbundspagten nu har, men netop med Haab om og Villie til i de kommende Aar at udvikle denne Pagt, dette Forbund, til det, den bør blive, til et virkeligt Værn, en virkelig Betyggelse for alle Nationers fredelige, selvstændige Liv og indbyrdes kulturbefrugtende Paa-virkning og Fremgang.

Niels Petersen: Ligesom de to foregaaende ærede Talere skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale hurtig Vedtagelse i dette høje Ting af det foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende Danmarks Tiltræden af Folkenes Forbund. Ved Bedømmelsen af Pagten for Folkeforbundet maa man intet Øjeblik glemme, at det drejer sig om den første Verdensgrundlov, det første Forsøg paa at virkeliggøre Tanken om et Folkenes Samfund, et Folkenes Samfund med faste Organer, med en Repræsentation, der har Betingelser for at udvikle sig til, hvad jeg vil kalde et Verdensparlament i egentlig Forstand. Husker man paa, hvordan Grundlovsudviklingen er gaaet for sig i de enkelte Lande, hvordan Grundlovene har be-

gyndt med Herrevælde i den ene eller den anden Form, med Anerkendelse af privilegerede Befolkningsklasser o. s. v., og hvor svært det i mange Tilfælde har været og til Dels endnu er at blive Privilegierne kvit, ja, saa kan man egentlig ikke undres over, og saa har man ogsaa lettere ved at forson sig med, at der klæber Brist og Mangler ved Pagten for Folkenes Forbund, ved dette Forsøg paa at skabe en Verdensgrundlov. Og unægtelig er Ordningen paa mange Punkter og i mange Retninger overordentlig mangelfuld og utilfredsstillende. Der blev af Socialdemokratiets ærede Ordfører (Borgbjerg) peget paa det overordentlig uheldige i, at der, i hvert Fald til en Begyndelse, ikke er Adgang for alle Stater til Forbundet. Ja, det er efter min Mening en af Hovedmanglerne, egentlig Hovedmangelen, den største Mangel ved Pagten i dens nuværende Skikkelse, dette, at den klassificerer Staterne, deler dem i tre Afdelinger, tre Klasser: De, der afsluttede Fredstraktaten, Ententemagterne, de neutrale Stater, der nu indbydes, og endelig de Stater, der først senere paa visse ret omfattende og byrdefulde Betingelser kan blive Medlemmer. Ja, paa en Maade indskrænker man det til to Klasser, idet de neutrale Lande, der indbydes, ogsaa bliver betegnet som oprindelige Medlemmer, men det, at der er nogle, som foreløbig ikke faar Adgang, det er ikke alene det utilfredsstillende, men det er det, som særlig set fra Smaastaternes Synspunkt, egner sig til at vække overordentlig store Betænkeligheder; thi hvis der ikke i en nær Fremtid aabnes fri Adgang for alle Stater til at blive Medlemmer af Folkenes Forbund, kan der ogsaa i Fremtiden blive Fare for Dannelsen af indbyrdes fjendtlige Magtgrupper paa samme Maade, men forhaabentlig ikke i det Omfang og med saa frygtelige Følger, som Tilfældet var ved Verdenskrigens Udbrud, men Faren for en Deling i Magtgrupper er til Stede, saa længe man ikke er naaet til at give fri Adgang for alle Stater omkring i Verden. Nu har man heldigvis Grund til at nære Haab og Forventning om, at det ikke skal vare længe, før en saadan Adgang aabnes. Som ogsaa fremhævet i den danske Komité's Betænkning er der direkte Antydninger derom i selve Pagten for Folkenes Forbund, idet man holder Plads aaben for tilkommende faste Medlemmer af Raadet, og det kan ikke betyde andet end, at man tænker sig, at andre store Stater i Fremtiden kommer ind. Der